אנשים

פרחים, רובים, חמור

— כאשר **עבדאללה**, מלך הירדן, סיים את כתיבת החלק השני של ספר זכרונותיו ומסרו לפרסום, בא אליו אורח: **הרברט סמואל**, היהודי שסייע לו לעלות לגדולה. אחר ארוחת צהרים מלכותית, הגיש האמיר שהפך מלך זר בן 31 שושנים אדומות ללורד סמואל, ביקש מאתו למסורן לרעייתו, לזכר 31 שנות הידידות שביניהם.

— בהלוויתו של **ארנסט בוין**, שר החוץ הבריטי, שמת עשרים יום אחר ששוחרר מתפקידו, רבו זרי השושנים. גדול 142 הזרים: זר שושנים מאת **פארוק**, מלך מצרים.

— כאשר הפטריארך האורתודוכסי, **טימו־טיאוס**, עבר את שער מנדלבום לירושלים העברית, נסע במכוניתו להר הרצל, לקברו של מייסד הציונות המדינית. כוונתו: להניח זר פרחים על קברו של **תיאודור הרצל**. ברגע האחרון הוסברה לו התנגדות הדת החר־דית להנחת זרים על קברות. הזר נשאר במכונית.

— חדשיים אחר צאתו של **מוריס טורז**, מזכיר המפלגה הקומוניסטית הצרפתית, להב־ראה במוסקבה, הוצפה צרפת אלפי כרוזים, מעשה ידי אלמונים (אנשי הליגה האנטיקו־מוניסטית), שתבעו: „שחררו את טורז!" למחרת הופיע סרט רחב על כל כרוז, הסביר: „אין דבר! החזיקו בו, אנו לא צריכים לו!"

— כאשר **פלמירו טולייאטי**, מנהיג הקומוניסטים באיטליה, שב מהבראה במוס־קבה, פתח את כינוס המפלגה השביעי והוצף מתנות על־ידי אנשי מפלגתו, מעריציו. נוסף למכונת שיוט (שני משוטים קבועים ברצפה, בהם מתעמל כבתחירה אמתית) זכה בסירת מנוע אפורה, בת חמשת מושבים ומהירות של 30 קשר (50 קילומטר לשעה). בתו המאומצת זכתה בטובה שבמתנות: בובה העוצמת את עיניה ומכריזה: „שלום, שלום."

— אותה שעה עמד האפיפיור, **פיוס הי"ב**, ובחר לעצמו מקום קבורה: תשעה מטרים מעל לקברו של **פטר הקדוש**, שליח ישו וראשון האפיפיורים.

— בתערוכת ציירי ברית המועצות בלטו הקריקטורות של מבעירי המלחמה, מלוות בח־רוזים; הבולטת: הקריקטורה של **יוסף טיטו**, שמן, ענוד אותות הצטיינות ומחזיק גרזן רב-מידות בידו. החרוז המלווה: „לוטש עיניו הלבנבנות / בהכנעה ובחשק / מר טיטו לבן-הכתפיות, / ממשחיזי הנשק.

— שעה שחסידי **דוגלס מקארתור** באר־צות־הברית העלו באש את דמויותיהם של **הארי טרומן** ושר החוץ שלו, **דין אצ'יי־סון**, שידר רדיו פקינג קטע מתוך מאמר ראשי בעיתון הממשלתי של **מאו־צה־טונג**: „מינויו של רידג'ווי במקומו של מקארתור אינו אלא החלפת ממזר אחד בממזר שני."

— למחרת הופיע הממזר השני, **ליטננט ג'נרל מתיו רידג'ווי** בן ה־56 בטוקיו, לקבל את פיקודו של מקארתור. הפעם חסרו רימוני הי־ד הצמודים, כרגיל, לחזהו. נכתה: פרסת מזל, מרגלו של פרד סיני שרידג'ווי מצא בקוריאה ונושא עמו כקמע.

— טרם סיימו את ביקורו בארה"ב וצאתו לקנדה ערכה עריית ניו־יורק קבלת פנים **לוינסנט אוריול**, נשיא צרפת: כשהוא מלווה שיירה של 65 רוכבי אופנוע חלק לראש העיר, **וינסנט אימפליטרי**, את מסדר מפ־קד לגיון הכבוד, נשק לו, למרות הצטננותו, על שתי לחייו. הצלמים שלא הספיקו לכוון את מוקדי מצלמותיהם צווחו: „עוד הפעם!" הנשיא לא סרב.

— אותו ערב גילה **הארי ווהאן**, שלישו הצבאי של **הארי טרומן** מחדש את חוש הפטפוט שלו. בסעודה תגיגית לכבודו של נשיא צרפת, פנה לשלישו הצבאי, בריגדיר צרפתי מיטיב נימוסים, לחש לו: „כל שאני יודע לומר בצרפתית הוא: קושה אוואק מוא." (שכבי עמי). למבטו הקריר של הבריגדיר לא נרתע, הוסיף: „מילא, זאת גם כל האנגלית, שאתם הייתם יודעים, אילו היה צבא צרפתי בא הנה אי פעם."

— סגן הרמטכ"ל הסורי ומחולל ההפיכה הסורית השלישית, **אדיב שישאקלי**, חזר מביקור במצרים, כינס את העיתונאים, הס־ביר: „בהיותי במצרים שמתי קץ לידיעה, כאילו בסוריה אין יציבות ומי שיש לו עשרה רובים מחולל הפיכה." העיתונאים לא הרבו בשאלות, תמהו: מה הוא מספר הרובים הדרוש, אם כן?

— אותו יום עמד **פארים אל כורי**, מכסיף השיער, נציג סוריה באו"ם, האשים את ישראל בשימוש בנשק אטומי. למשמע הצחוק שפרץ באולם, בו התכנסה מועצת הב־טחון לדון בסכסוך ישראל־סוריה, חזר בו, הסביר כי התכוון לומר שישראל השתמשה בנשק אוטומטי.

— ליד לוקסור שבמצרים, אחד ממרכזי ההתעניינות של הארכיאולוגים החופרים אחר שרידי תקופת שושלות פרעה, נתגלה השבוע קבר חדש. לפי ההשערה: קברה של **קליי־אופטרה**, מלכת מצרים היפהפיה, ששבתה את לבבות המצביאים הרומיים, ושנטלה לקב־רה אוצר זהב הנאמד בששים מיליארדים לירות.

— שבעה חדשים לאחר שהחליף את משרד החינוך במשרד התחבורה שב **דוד רמז**, אבי מפקדו הראשון של חיל האויר לישראל, **אהרן רמז**, ועסק בענייני אוירייה: השבוע נתמנה נשיא הכבוד של „אל־על".

— כתודה על סיוע תכנית מרשל שיגרו אנשי האי סיציליה עגלת חמור ורתמתו ליוזם התכנית, שר ההגנה האמריקאי, **גנרל ג'ורג' מרשל**.

עיוורים, כספים, רדיו

— כאשר **יהודי יערי**, סופר ושליח קרן היסוד, כינס את העיתונאים, ידע לספר רבות על פעולות שנור בחוץ לארץ: בברזיל, למ-של, ניהל בית חינוך עיוורים מגבית תחת הסיסמה: „כל העולים החדשים הם עיוורים, הבו כסף לריפוי עיניהם."

— ח"כ התימנים, **זכריה גלוסקא**, נאלץ להופיע לפני בית הדין, להגן על עצמו מאש־מת פקיד הסוכנות כי ירק בפניו, העליבו, קרע סיסמאות שצויירו על בד אדום בשעת חגיגת יישוב כפר העולים אלקושי בגליל. הגנתו: „אצלי שום דבר לא משנה אם הוא בצבע אדום." הרגיעו נציג התובע: „העניבה האמ־ריקנית שלך היא אדומה." „כן" הסכים גלוסקא „אך יש בה גם צבע כחול, ובכלל זה דבר אחר." תמה הצד שכנגד: „ומה תאמר אם אתלוש אותה?" ביקש גלוסקא: „תלוש. בגדים זה בכלל דבר אחר וסיסמה זה דבר אחר." אולם באי בית הדין נתאכזבו, נציג התובע לא תלש את העניבה.

— המשורר **אברהם שלונסקי** נתכעס. אחר שאיבד תריסר זוגות משקפיים במשך השנה האחרונה, כששהשאירם, מתוך שכחה, במקומות שונים, החל מכסית וכלה במערכת ספריית „הפועלים", החליט לנקוט בצעדי נקם. הצעד: שינוי השם: במקום משקפיים — משכחיים.

— יותר בר מזל היה **יהושע** (עצי שטים עומדים) **בר־יוסף**, איש דבר וסופר רב־כמות: אחר שבילה את החורף בצפת, נת־לווה, באביב, לשתי אניות המלחמה הישרא־ליות, שיצאו לארה"ב, להופיע שם ביום העצמאות.

— כשבא **מורים שוארץ** לירושלים, נוכח לדעת שבמקום חדרים בבית מלון, הכינו לו דירה פרטית. אמרה אשתו, הרגילה לתנאים אמריקאיים: „אין דבר, אבשל בעצמי! מיד אטלפן לחנות הקרובה ביותר, אזמין בשר, ביצים, שמן וכו' בשביל ארוחת הצהרים."

— גיוסם של ששה שרים לתעמולת מלווה העצמאות בארה"ב לא הספיק. השבוע נשלחה תגבורת מתאימה: **מרים ירון**, מלכת היו־פי של ישראל.

— שעה שאביה, **טריגווה לי**, מזכירן הכללי של או"ם, סייר במזרח התיכון, נתפנתה **גורי לי**, בתו כחולת העין, זהובת השיער והצעירה (22) של המדינאי הנורבגי וזכתה להיבחר „מלכת פריחת התפוחים" בווירג'י־ניה. תפקידה המלכותי הראשון: אפיית פש־טידת תפוחים, הצריכה להיות ראויה לאכילה.

— **מרגרט טרומן**, בת הנשיא, גילתה כי אביה מאמין באמונות תפלות: הוא מניח את הממלחה בקרבת בתו — אך לעולם לא ימסרה לידיה.

— סבלנותם של פקידי מס ההכנסה פקעה: הם הפקיעו את חוותה המפוארת של שחקנית הקולנוע **וורוניקה לייק**, תבעו שתשלם את חובה למשרד האוצר בסך 62 אלף דולר תוך עשרים יום, אחרת תימכר החווה במכירה פומבית.

— כאשר עורך דין הוליבודי זריז, שהצליח לזכות את **סאבו** („נער הפילים") דסטאגיר מתביעת אבהות בסתיו שעבר, נואש מתקווה לקבל את תשלומיו, נקט בצעד מרענן זכרו־נות: הגיש תביעה על חמשים אלף דולר, שכר עורך דין, נגד סאבו.

— אחר כדור-בסיס, אמרה השחקנית **אתל ברימור**, הספורט החביב עליה הוא משחק הכדורגל: „אבל לעולם איני יכולה להיות נוכחת במשחקים, כי יש לי הצגה יומית ביום השבת, בו נערכים משחקי הכדורגל. רק כאשר הייתי הרה יכולתי להתפנות ולחזות במשחק. בני סאמי כמעט ונולד על מגרש הכדורגל בפרינסטאון."

— בחוזרה לעבודתה אחר הפסקה ארוכה של עצבים מזועזעים וחוזים מבוטלים הופיעה **ג'ודי גרלאנד** בלונדון. לעיתונאים שהר־גישו בהשתמנותה הכינה תשובה: „ייתכן ואני נורא שמנה, אבל אני מרגישה נורא טוב. כל שאני רוצה — להופיע לפני קהל."

— יחד עם פתיחת מסע השלום הקפיד **הארי טרומן** לדאוג לשלום משפחתו. הש־בוע הקציב 900 אלף דולר להקמת מקלט בפני פצצות אטומיות בבית הלבן, מקום מושבו בוושינגטון.

— לראשונה, אחר זמן ממושך, הופיע **המרשל יוסף סטלין** בפומבי. ההזדמנות: ישיבת הסובייט העליון של הרפובליקה הפד־רלית הרוסית (הגדולה בין 16 הרפובליקות המאוחדות בברית המועצות). קבלת הפנים: 750 החברים קמו על רגליהם, הריעו משך שש דקות רצופות.

לפומפיאון אדונדט, סטודנט משפטים באוניברסיטת לוזן, שויץ, שהוא גם ידוע **כראמא התשיעי**, מלך סיאם, נולדה בתו הבכורה. שעה שבמולדת הונפו דגלים וצלצלו פעמוני ההיכלים הבודהיסטיים והוכרז יום חג לאומי, התעמק הזוג המלכותי במזלות הבכו־רה, קראו את שמה **אובול ראטאנא** (פרח הלוטוס, אבן יקרה). אחר חזר האב, בן ה־23, ללימודיו והמשיך עם אשתו, **סיריקיט** בת ה־18, בעיסוקם החביב: האזנה למוסיקת ג'ז.

— מלך אחר שחי הרחק ממולדתו, אך מסי־בות פוליטיות ולא לימודיות היה **קארול**, לשעבר מלך רומניה. בגלותו בפורטוגל גילה, נוסף לעיסוקו החביב, שהיה אחד מחשובי הגורמים להרחתו מכס המלוכה, היהודייה **מגדה לופסקו** שנשאה לאשה לפני שנתיים, עניין רב בגולף, טניס, ספרים, בולאות וכלבים, מהם רכש לו ששה.

— מדיניות אי ההזדהות של ישראל נכשלה השבוע: כאשר נודע לחברי ליגה הידידות ישראל־ארה"ב, כי יושב ראש הליגה, עורך הדין **ד"ר ארי אנקוריון**, הוא גם חבר הנהלת הליגה לידידות עם ברית המועצות, תבעו את התפטרותו.

— עולים חדשים, שיישבו את עכו, התלוננו, לאחרונה, על שראש העיר השתלט על רוב קרקעות העיר. ההוכחה: שלטים שהוצבו, החודש, בכבישי עכו — „עיריית עכו — שטח בנוי." כיוון ששם ראש העיר הוא **ברזך נוי**, נראה היה כי בטעות הושמטה הנקודה בין „ב" ל„נוי" במלה „בנוי".

— **אבא חושי**, ראש עירייתה של חיפה, המקדיש את כל שעותיו לעירו זה חמשה חדשים, יצא את עירו, לביקור קצר בירושלים, נכשל: ממכוניתו הפתוחה הוצא מקלט רדיו שהוביל עמו.

לואי אדרה, היהודי הגרמני המוסלמי, חבר להקת טרופיקנה, שבואה עוכב בגללו (העולם הזה 703), הופיע השבוע בישראל יחד עם הלהקה הכושית, שהובאה ע"י האימפר־סריו פרנסוס. אחרי חקירה משטרתית מדוק־דקת והבטחות מנהל פרנסוס, שהסביר כי היהודי המוסלמי הוא אדם חביב ונחמד, יהודי ככל היהודים, בוטל האיסור.

— המשפט אורגן תוך שבוע בלבד, טען עוה"ד **ר. נוחימובסקי**, וזוהי הוכחה נמר־צת ש„המשטרה עשתה קנוניה נגדי, כדי ל־השמיץ את שמי". מעולם לא נערך משפט פלילי תוך שבוע אחד, הוסיף עוה"ד, שנתבע באשמת הכשלת שוטר בשעת מלוי תפקידו, העלבת שוטר, הוצאת שם רע, בשעה שהועמ־דו בפניו קשיים, כשניסה להכנס לאולם בית המשפט, שכל שורותיו הקדמיות נתפסו עוד בשעה 8 בבוקר ע"י אנשי משטרה, שבאו להיות נוכחים במשפט, קול־העם, בו הופיע **דוד בן־גוריון** כעת (העולם הזה 702).

פתרון חידון התנועות

הפעם היה מזל להעולם הזה ולקופתו.

למרות שהגיעו למערכת 1226 הפתרונות בזרם של מכתבים רגילים ומכתבי אקספרס (מהם אחד ששכח לשלם את דמי הדואר), לא הצליח אף קורא אחד לפתור את כל החידון כהלכה. אם כי רבים היו קרובים לפתרון הנכון. רובם של הפותרים נכשלו במספר 4 (טורפת קלפים), בעוד שתושבי בית הסוהר ביפו נתנו תשובה נכונה, כולם עד אחד, דווקא על שאלה זאת.

מהתשובות הדמיוניות ביותר: **1) היא בודקת את גרב הניילון ומחייכת, כיון שלא ראתה את הרכבת; 4) מעיינת בספר (ואולי בזה שאזכה בתחרות); 6) מורטת שערות ידה; 8) מסתכלת בראי (פלא שלא נבהלה); 9) סוגרת את הרוכסן, כדי שלא יוכלו לצלם; 11) זוללת בתיאבון; 12) מנגנת על עוגב.**